

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, X. évfolyam, 1. (73.) szám

Bécs, 2015 január

A bécsi magyar nagykövetség épületének rövid története

A bécsi magyar nagykövetség, amely a művészettörténészek és a diplomaták szerint is az osztrák főváros egyik legszebb külföldi képviselete, fokozatosan vált egyetlen palotává: helyét a középkorban több ház foglalta el. A Bankgasse 6. számú épületet 1692-1694 között a császári építész, Johann Fischer von Erlach tervei alapján építették barokk palotává. Az épületet, melynek belső tereosztása alapjaiban azonos a mai elrendezéssel, 1747-ben gróf Nádasdy Lipót kancellár – Mária Terézia hathatós támogatásával, a magyar vármegyék és a szabad királyi városok adományából gyűjtött pénzből - vásárolta meg a magyar Királyi Udvari Kancellária számára. Utóda, Esterházy Ferenc herceg (1762-től kancellár) 1766-1767-ben Niccolò Pacassi udvari építész elgondolásai alapján teljesen átépítette a palotát. Az átépítés egyik fontos eleme volt, hogy a gazdag barokk homlokzatot megfosztotta

díszeitől és hűvös, visszafogott tagolásúvá alakította. Az épület belsejében a kétágú udvari indítású lépcső eltűnt és helyét a kapubejárattól induló egykarú feljárt foglalta el. A termeket és a szobákat gazdagon, aranyozott bútorokkal, stukkókkal, gobelinekkel díszítették. A berendezésre költött összeg meghaladta a 400 000 forintot, melyet a királynő bőkezűsége biztosított. Az első emeleti tanácstermet, amely jelenleg is a nagykövet dolgozószobája, szintén ekkor alakították ki. Mennyezetén a korabeli Monarchia törzsterületeit végigfestő mester, Franz Anton Maulbertsch 1766-1769 között készült freskója látható. A falfestményen Mária Terézia gróf Esterházy Ferenc kancellár és Karl Friedrich von Hatzfeld gróf, az Udvari Kamara elnöke jelenlétében adományozza a Szent István Rend nagykeresztjét gróf Batthyány Lajos nádornak.

A tanácsteremben őrizték azt a padot is, amelyen ülve Mária Terézia a palotában tett első látogatásakor egy pohár vizet ivott a palota kútjából. Ugyancsak az átalakítás idején, 1768-ban helyezték el a kancellár fogadószobájában (ma ez az ún. Pozsonyi terem) a Franz Messmer és Wenzel Pohl hat festményét, melyek a királynő megrendelésére készültek és Mária Terézia pozsonyi koronázásának egyes jeleneteit örökítették meg.

A tartalomról:

MEGHÍVÓ:

Dr. Perényi János
rendkívüli nagykövet
február 8. 7., 17:30

(3. oldal)

BOLDIS ENDRE

Ausztria-Magyarország

(4. oldal)

KARINTHY FRIGYES

Idézetek

(4.-5- oldal)

SZABÓ T. ANNA

A Csoda (vers)

(6. oldal)

GYERMEKEK OLDALA:

KÁNYÁDI SÁNDOR

Fenyőmese

(7. oldal)

FIGYELŐ:

**kiállítások,
színház,**

impresszum

(8. oldal)

.....
 A gazdagon berendezett épület ilyen körülmények között méltó elhelyezést biztosított a Magyar Királyság legmagasabb rangú udvari képviselőjének, az udvari kancellárnak és hivatalának, a Magyar Királyi Udvari Kancelláriának.

A Bankgasse 4. szám alatti épület gyakran változó tulajdonosai között találjuk Jurisich Miklós horvát főnemest, Kőszeg várának védőjét is. 1673-ban a Trautson családé lett a telek, ők 1676 után új palotát húztak fel rá (elképzelhető, hogy ezt is az idősebb Fischer von Erlach tervezte), amelyet 1783-ban a korábbi Erdélyi Udvari Kancellária kapott meg. II. József császár rendeletére az erdélyi és a magyar kancelláriákat már 1782-ben egyesítették, s ezt az addig különálló épületek homlokzatának egységesítésével is szerették volna kifejezni. 1783-1784-ben, Franz Anton Hillebrandt udvari építész irányításával a két épületet ezért egy síkba hozták. II. József, közvetlenül a halála előtt, mint csaknem valamennyi reformját, visszavonta a Magyar Királyság és Erdély uniójára vonatkozó rendelkezését, és ezzel a két kormány szerv önálló működése újból kezdetét vette.

1848 tavaszán az első felelős magyar kormány megalakulásával a palota a király személye körüli minisztérium székhelye lett. A második, októberi bécsi forradalom leverése után, 1848 novemberétől különböző osztrák hivatalokat helyeztek el benne, a palota fénye erősen megkopott, a berendezés jórészt is széthordták. 1860-tól újra a kancelláriák, majd a kiegyezéstől ismét a király személye körüli minisztérium működött a palotában. Az utóbbi kormány szerv közvetített a magyar királyi és az osztrák császári hatóságok között, útlevél- és a két ország közötti jogügyeket intézett, ellátta az uralkodói felségjogokkal (kinevezések, rangadományozások, kegyelmezések) kapcsolatosan a Magyar Királyságot érintő feladatokat. A közös minisztériumok (pénzügy, hadügy, külügy) költségvetésének jóváhagyására a magyar és az osztrák parlament 60-60 képviselőjéből alakított delegációk is itt ülészttek bécsi tanácskozásaik alkalmával. 1918 novemberétől a függetlenné vált Magyarország első követségének székhelye is ebben az épületben volt. Ausztria német megszállását, 1938 márciusát, követően főkonzulátus, 1945-től különböző elnevezéssel magyar képviseltek, majd 1955-től, Ausztria függetlenné válásától újra magyar követség működött a palotában. Bruno Kreisky kancellárnak az osztrák-magyar politikai közeledést meghozó 1964-es budapesti látogatása után a diplomáciai kapcsolatokat nagykövetségi szintre emelték.

1944 szeptemberében a környéket ért légitámadás nyomán a palotát súlyos károk érték, többek között megsérült a híres Maulbertsch-freskó is, majd a németekkel menekülő nyilasok magukkal vitték az értékes rokokó és klasszicista berendezés nagy részét. Az épület 1978-ban megkezdődött teljes felújítása 1997-ben fejeződött be, és az épületegység visszakapta eredeti szépségét.

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság februári rendezvényére

Dr. Perényi János

Magyarország rendkívüli és meghatalmazott nagykövete Bécsben

A bécsi Magyar Nagykövetség szerepe és feladata a múltban és a jövőben

FIGYELEM! A HÓNAP MÁSODIK VASÁRNAPJÁN !

2015. február 8.-án, d.u. 17:30 órakor

Az előadás helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15

Dr. Perényi János 1949-ben született Budapesten.

Tanulmányai:

1969-1972 Uppsala-i Egyetem, bachelor-képzés: bölcsészet, történelem, angol, francia

1973-1978 Uppsala-i Egyetem, posztgraduális képzés

1979 Bölcsész-doktori cím

Szakmai pályafutás

1979-1982 A svéd nemzeti bank kutatási alapjának tudományos munkatársa

1982-1985 A stockholmi egyetem filozófiai karának előadója, majd docense

1985-1990 A bécsi Veropa KG ügyvezető igazgatója

1990 Főosztályvezető a Magyar Köztársaság Külügyminisztériumában

1990-1992 A bécsi magyar nagykövetség tanácsosa

1992-1996 Az Európa Tanács melletti magyar állandó képviseletet vezető nagykövet Strasbourgban

1993-1996 Az Európa Tanács és az OECD közötti összekötő bizottság elnöke

1996 Az ET bizalom-erősítő programjának projekt-menedzsere

1997-1998 A bosznia-hercegovinai és ukrainai önkormányzati rendszer fejlesztését támogató ET-EK közös program projekt-menedzsere

1998-2002 Az Európa Tanács melletti magyar állandó képviseletet vezető nagykövet Strasbourgban

1999-2002 Az ET Miniszteri Bizottság oktatási, kulturális, ifjúsági és sport-ügyekért felelős riportőr-csoportjának elnöke

1998-2002 Az ET Fejlesztési Bank kormányzótanácsának tagja

2002-2003 Az ET-főtitkár tanácsadója kulturális ügyekben

2003-2004 Főtanácsadó a magyar külügyminisztériumban - FÁK-országok Főosztálya

2004-2005 Főtanácsadó a magyar külügyminisztériumban – Nyugat-Balkán Főosztály

2005 A Crans Montana Fórum nemzetközi ügyekért felelős főigazgatója, Monaco

2008-2009 A Civilizációk szövetségének nemzeti koordinátora a külügyminisztériumban

2009-2011 A párizsi magyar nagykövetség tanácsosa

2011-2014 Magyarország marokkói nagykövete

2014 decemberétől Magyarország bécsi nagykövete

Beszélt nyelvek: magyar, angol, francia, német, svéd

Farsang - Farsang - Farsang - Farsang - Farsang - Farsang -

Boldis Endre

Ausztria-Magyarország

Vettem egy sálát a Flohmarkton (ócskapiac, bolhapiac) 50 centért. Nagy, piros-fehér-piros osztrák sál, rajta az osztrák címer és a felirat: ÖSTERREICH. Futballmeccsen szoktak ilyet viselni az emberek, de a biciklizéshez is nagyon jó, főképp hideg őszi időben, az egyik sál belül, ez meg kívül.

Kérdik a munkahelyemen, hogy akkor hogy is van ez? Most akkor Ausztria vagy Magyarország? Österreich oder Ungarn? Ravasz kérdés. Ravasz kérdésre ugyanolyan ravasz válasz: Igen, Ausztria. Vagy Magyarország. Ezzel tovább növelem a bizonytalanságot, amit ők provokáltak ki. De hogy lehűtsem a megzavarodott szoftvereket a fejekben, rögtön rávágom azt is: Österreichisch-Ungarische Monarchie, ezzel pontot téve a rövid kommunikáció végére. Na erre varrjatok masnit kedves testvérek!

És látom a szemek sarkában a csillogást, úgy, hogy nem kell három bekezdés magyarázkodásokba bonyolódnom, hisz ott lapul mindenki az az érzés, hogy akkor jobb volt, mint most az EU-ban. Ausztria nettóban többet fizet be, mint amennyit kap. Elegük van a görög válságból, a napilapok ezzel vannak tele, és mosogatói szinten is elég tájékozottak az emberek. Éljen a nem létező Osztrák-Magyar Monarchia! Erdély sem veszett el, csak átalakult. A Monarchia is valamilyen formában tovább él, Bécs városának is a fele külföldi, volt Monarchia-beli országból származik, akár 40 éve, akár ha csak 5-10 éve él itt, de ha itt él, itt dolgozik, itt adózik, azt jelenti, hogy ők, hogy mi biztosítjuk ennek az országnak a működőképességét, mi az hogy működőképesség, versenyképes piacgazdaságát.

S most következék egy klasszikus politikai vicc:

Ferenc Jóska kimegy a Práterbe egy futballmeccsre, de nem tudja ki játszik.

A mellette ülő azt mondta: Ausztria-Magyarország.

Mire ő: Na jó, de ki ellen?

Karinthy Frigyes idézetek

A XIX. század második felében valaki, elbizakodván a tudomány nagy eredményeiben, feltette a kérdést: "Íme, tudjuk már, milyen a fű és a fa és milyenek az állatok - lássuk hát, milyen az ember?" És a méltatlan kérdésre, mert az óvatos és körültekintő tudomány elodázta a választ, kotnyelesen megszólalt a Művészet, és nagyképpen úgy tett, mintha őt kérdezték volna. És megszületett a naturalista regény: Zola, Balzac, Flaubert.

Szerelmi győzelem. Győzött a férfi - győzött a nő. Csupa pirruszi győzelem! Győzni csak a szerelemnek szabad.

Észrevettétek már, hogy nemcsak akkor hat idegenszerűen egy város, mikor először látjuk, hanem akkor is, ha utoljára sétálunk végig rajta, utazás előtt, hogy kivándoroljunk, soha vissza nem térésre? Tűnődve nézem a feliratokat, az ismerős kirakatok olyan fájdalmasan újak és az egész mintha szűkebbre, kisebbre zsugorodott volna, mint mikor gyermekkori házunkat pillantjuk meg és az udvart és a kertet, és csodálkozunk, mert nagyoknak és pompásaknak hittük. S mikor visszatérünk felnőtt életünkbe, nem az fáj, hogy olyan szép és hatalmas volt, amit elvesztettünk, hanem az, hogy olyan kicsi és értéktelen volt a gyermekkor, amiből táplálkoztunk egy életen át.

Az emberek, ha idősebbek lesznek, és rájönnek, hogy senki se hallgat rájuk, bosszúból gyereket szülnék maguknak, hogy legyen valaki, aki előtt játszhatják a felnőttet és mindentudót.

Egy költő barátom, kissé tág értelemben, azt magyarázta, hogy "magamat keresem". Igen ám, de akkor ki az a magam és hol találom meg a sok közül, akiket itt vagy ott felfedezek, miről ismerem meg?

Az álmodó, aki tudja, hogy csak álmodik, félig ébren van már.

.....

Nem komoly dolog a házasság. Játék. Izgató és változatos. Nem kell az élethez, de minden pillanatban veszélyezteti az életet. Ennek a játéknak jól kell ismerni a szabályait. Meg kell tanulni, tíz, tizenöt év meg se kottyán azon az egyetemen, amin tanítják. De ne felejtse el - ennyi kell ahhoz is, hogy tűrhetően hegedülj vagy teniszezz, vagy bokszolj.

Fajelmélet. Két ember között nagyobb különbség van, mint két fajta között.

Sport alatt mindazokat a mozgásokat és görcsöket értjük, amiket evégből felheccelt emberek egyes testrészeikkel külön, és egész testükkel oly célból végeznek, hogy egyetlen rész sem maradjon azon a helyen, ahova az Isten teremtette, hanem lehetőleg olyan helyzetet foglaljon el, amire az illető testrész egyáltalában nincsen berendezve.

Analízis. Valóban, a múlt század tudománya sikeresen szétszedte az embert. Jöhetne már valaki, aki megint összerakja.

A türelem rózsát terem. Egyebet nem.

Nevetés. Az egyetlen dolog a világon, ami nem nevetséges.

Őn nem ismeri a női nemet! - Valóban, én csak a női igent ismerem.

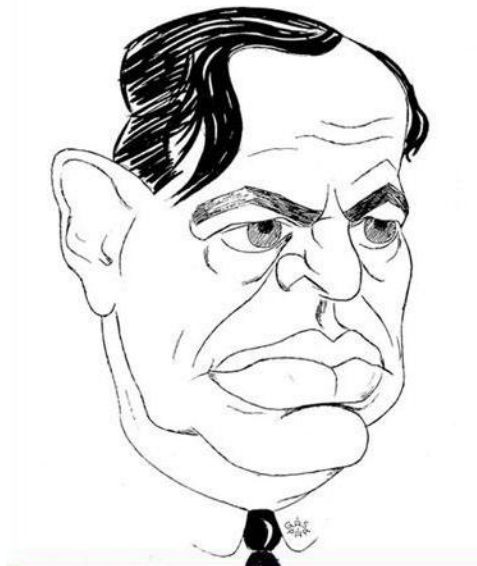
Ne tartsuk magunkat túl bölcseknek, s mindjárt nem leszünk túl ostobák gyermekeink szemében.

Minden liftesben egy pilóta veszett el.

Amit megtehetsz ma, ne halaszd holnapra. Ha még ma megteheted, hogy valamit holnapra halassz, el ne mulaszd elhalasztani.

Nincs szebb látvány, mint amikor pacifisták verekszenek.

Nem mondtam ki azt a szót soha. És most már nem is tudom kimondani, csak ennyit: valami fáj, ami nincs. Valamikor hallani fogsz az életnek egy fájdalmas csodájáról - arról, hogy akinek levágták a kezét és a lábát, sokáig érzi sajogni az ujjakat, amik nincsenek. Ha ezt hallod majd: Kolozsvár, és ezt: Erdély, és ezt: Kárpátok - meg fogod tudni, mire gondoltam.

Kariny Frigyes

Szabó T. Anna

A CSODA

Január volt már javában, s a nagy fa,
 amit műanyagmazzal gúzsba kötve
 húztunk-vontunk, hogy majd a föld alatt
 a feketülő falnak nekidöntve
 napokon át a pincebogarakra
 árassza csodaváró illatát,
 és amit aztán ketten díszítettünk,
 hogy úgy dőljön ránk teljes vértetben,
 (még jó, hogy a gyertyagyújtás előtt)
 mint egy megsebzett operai hős -
 (végül kiékeltek alaposan,
 deszkaszilánkokat vertünk a sebes láb
 s a nehéz vastalp bilincse közé),
 szóval a nagy fa, lejárván az ünnep,
 és utána az eufória,
 kopaszon, üres cukorpapírokkal,
 rothadt gyümölcsként potyogó díszekkel,
 dicsőségének poros maradékán
 még mindig ott állt, szálegyenesen.

Éjjel leszedtük, már ami maradt.
 Hogy meg ne hallják a másik szobában:
 csendben, akár az összeesküvők,
 kivonszoltuk a sovány tetemet.
 Csorgott róla a száraz tűlevél,
 és nehéz, sötét tócsákban megállt
 (mi gyilkoltuk meg, de ki hitte volna,
 hogy az öreg emberben még annyi vér van)
 felfűrészeltük, nejlonszákba tettük,
 úgy csempésztük ki éjnek idején,
 hogy másnapra ne legyen semmi nyom,
 aztán sokáig fájlaltuk, hogy nincs ott,
 és találgattuk, hogy a gyerekek holnap
 mit mondanak, ha meglátják, hogy eltűnt.
 Semmit sem mondtak. Jöttek álmosan,

szürcsölve kiitták a kakaót,
 öltöztek és rutinból bakalódtak,
 és közben végig be nem állt a szájuk.
 Egyszer sem néztek a helye felé,
 pedig hiánya szinte lüktetett.

Összenéztünk, hogy milyen a világ,
 hogy milyenek a mai gyerekek:
 egy karácsonyfa nekik meg se kottyán.
 Na, ezt elrontottuk alaposan.

De aztán, mikor nagyobbik fiunk
 a cipőt húzta – hopp! Akár egy zöldes
 angyaltollat, úgy húzott ki belőle
 egy épen, véletlenül ott maradt
 ág-bünjelet, és csodálkozva nézte.

„El kéne vigye már a fát az angyal!”
 sóhajtotta. „Már szegény túl öreg!”
 Gyorsan lecsaptam: „Mért, szerinted ott van?”
 Meggyőződéssel bólintott, s vele
 mindenben-tükre, a lelkes kicsi.
 „És tényleg szeretné, hogy elvigye?”
 „Tényleg.” „Jó, akkor lássuk, ott van-e.”

Benéztek – nem volt ott. Csak álltak némán,
 eltátott szájjal. Majd: „Hú, ez szuper!
 Ez aztán tényleg turbó, ez az angyal!
 Egy perc alatt hogyan vihette el?”

Kimondatott: ártatlanok vagyunk hát.
 Nem mi végeztük el a piszkos munkát.

„Még fel is sepregette a helyét!”

A végére már mi is hittünk benne,
 és néztük mohón és átfényesedve
 a két kölyök kócglóriás fejét.

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala.

Kányádi Sándor

Fenyőmese

Élt a Hargita oldalában egy magányos fenyő. Senki sem lakott a közelében. Az erdő, de még a legkisebb bokor is olyan messzire volt tőle, hogy még a kiáltását sem hallották volna meg, nemhogy a sóhajtsait. Ezért aztán nem is kiáltozott, nem is sóhajtozott. Még a nyári viharok, villámok s a farkasordító telek idején sem. Pedig annyit sanyargatták, hogy az még embernek is sok lett volna.

Elfásult egészen a nagy egyedülvalóságban. Egyetlen öröme volt, ha nyaranta egy-egy arra legelésző juhnyáj bújta meg az árnyékát, a nagy melegben. Vagy éppen maga a juhász heveredett alá furulyázgatni, tarisznyát bontani. Olyankor még sóhajtott is egyet-egy, inkább csak figyelmességből, a szép nótáért, s hogy az árnyékot a sóhajával frissebbé tegye.

Hanem a nyáron olyat ért, amelyet még soha. Vidám kirándulók, egy egész iskola telepedett alá. Azóta nincs nyugta a fenyőnek. Egyre sóhajtozik, s mindegyre le-letekint a völgy felé, amerre a kirándulók alóla elvonultak. S mint valami kincseket, nézi az alatta maradt üres konzervdobozokat.

– Mit nem adnék, ha még egyszer közöttük állhatnék

– sóhajtotta el bánatát egy véletlenül reáráppent rigónak.

A rigó egyet-kettőt füttyentett köszönetképpen, aztán tovaszállt arra, amerre a kirándulóknak nyoma veszett.

Hogy mit intézhetett a kis rigó, mit nem, nem tudhatjuk.

Jöttek az őszi ködök, esők, havas esők. A fenyő, ha lehetett, még inkább magába fásult. A szelek még a konzervdobozokat, utolsó emlékeit is ellopkodták. Már a földre se nézett többet. Akárhogy tépdesték a viharok, aludt. Már arról se vett tudomást, hogy hatalmas havával megjött a tél. Tőle jöhetett is, mehetett is.

De egyszer csak megrázta magát. Azt hitte, álmodik. Pedig nem álmodott. Hatalmas zsvajra, énekszóra ébredt. Egy nagy udvaron találta magát. Minden ága fel volt cicomázva, és minden megmaradt tobozába mintha egy-egy csillag költözött volna.

Azóta is ott áll az iskola udvarán. Bánja is ő, hogy az ünnep, a vigalom teltével ágait lecsapdosták. Lomb helyett szárnya nőtt.

Zászló csattog-lobog rajta, s vidám énekszó köszönti minden reggel.

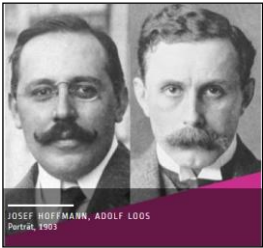
Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

ELŐZETES

A Bornemisza Péter Társaság következő előadása -- **2015. március 1.-én**, vasárnap, d.u. 17:30 órakor lesz.
Hely: Bécs, Capistrangasse 2/15.

KIÁLLÍTÁSOK

WEGE DER MODERNE - Josef Hoffmann, Adolf Loos und die Folgen (A modernség útjai - Josef Hoffmann, Adolf Loos és a következmények)

A **Museum für angewandte Kunst (MAK)** decemberben megnyílt kiállítása az 1900-as századforduló legjelentősebb két építészét és dizájnereit állítja szembe egymással. A kiállított művek alapján megismerkedhetünk a két életmű előzményeivel (az Otto Wagner utáni generációhoz tartoznak mindketten), és azok utóhatásával is. Míg Hoffmann építészetét és használati tárgyait esztétikailag is forradalminak nevezhetjük, addig Loos alkotásai inkább egy individuális életforma diszkrét háttérét hívatottak szolgálni. A kiállítás 2015. április 19-én zár.

WALLY NEUZIL

Ihr Leben mit Egon Schiele (Wally Neuzil élete Egon Schiele mellett)

Walburga/Wally Neuzil 1911 kezdetétől négy éven át modellje és egyben barátnője, élettársa is volt a fiatal Egon Schielenek. Bár kezdetben csak egyike a festő modelljeinek, hamarosan kulcsszerepet kapott életében, művészetében. Miközben a művész önmagával, víziói megteremtésével foglalkozott, Wally emberiségével, önfeláldozásával, nyitott szexualitásával járult hozzá Schiele művészi kiteljesedéséhez.

Bécs, Leopold Museum, 2015 február 27. - június 1.

CIPRIAN MUREȘAN

Ciprian Mureșan Kelet-Európa rendszerváltás utáni művészgenerációjához tartozik. Posztkonceptuális gondolkodását szülőhazájának, Romániának történelme és politikája hatja át. A kultúra terjedésének mechanizmusa érdekl: műveiben a közelmúlt emlékezetének és a valóságos tapasztalatnak ambivalens vagy egyenesen ellentmondásos kapcsolatát, valamint a politikai-vallási hatalom és a civil társadalom viszonyát tanulmányozza. **Budapest, Ludwig Múzeum, 2015 január 15. - március 22.**

SZÍNHÁZ

Burgtheater (Bécs): Hermann Bahr (1863 - 1934): *Das Konzert* - bemutató 2015 február 7.-én

Volkstheater (Bécs): Julius Hay (Háy Gyula): *Haben* - bemutató 2015 február 27.-én (rendezte Alföldi R.)

Vígszínház (Budapest): Bertolt Brecht - Kurt Weill: *Koldusopera* - bemutató 2015 március 14.-én

Radnóti Színház (Budapest): Csíky Gergely: *Buborékok* - bemutató 2015 február 27.-én

Absender: P.b.b.

Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT58110000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW